

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/420/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112237910
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1112237910.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: I. O., B. K. Č.. XX, P., zast. JUDr. Lubomírom Müllerom, euroadvokátom, Symfonická 1496/9, Praha, Česká republika, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám. 13, Bratislava, o zaplatenie 2,16 €, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 04. apríla 2013, č. k. 11C/226/2012-19, v pomere hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania zmeňujúce tak, že navrhovateľke náhradu trov konania nepriznáva.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 72,89 € titulom náhrady trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu navrhovateľky, a to do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 14.11.2012 navrhovateľka voči odporcovi domáhala zaplatenia istiny vo výške 6,09 € s príslušenstvom titulom nároku na odškodnenie. Uznesením zo dňa 17.01.2013, č. k. 11C/226/2012-12 prvostupňový súd konanie o návrhu navrhovateľky v časti o zaplatenie istiny v sume 3,93 € s príslušenstvom zastavil a zároveň pripustil zmenu petitu návrhu, v zmysle ktorej je odporca povinný zaplatiť navrhovateľke sumu 2,16 €, do 15 dní od doručenia uznesenia, a na účet právneho zástupcu navrhovateľky je povinný zaplatiť náklady konania, a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 19.03.2013, pred začatím pojednávania vo veci samej, vzala navrhovateľka svoj návrh na začatie konania vo zvyšnej časti späť a žiadala zastaviť s odôvodnením, že rozhodnutím zo dňa 08.03.2013, sp. zn. 20173/2012-1531/11, jej odporca priznal zvyšok žalovanej čiastky vo výške 2,16 €. Súd prvého stupňa preto konanie podľa ust. § 96 ods. 1, 2, 3 O.s.p. zastavil.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p. s tým, že ak sa pre správanie odporcu vzal návrh späť, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca. Právo na náhradu trov konania si navrhovateľka uplatnila v návrhu na začatie konania, celkovo za 4 úkony právnej služby a vyčíslila vo výške 97,10 €. Vyúčtovanie trov právneho zastúpenia navrhovateľky bolo podľa prvostupňového súdu v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Nakoľko však predmetné konanie spĺňa zákonné znaky drobného sporu podľa ust. § 200ea O.s.p., prvostupňový súd uplatnené trovy právneho zastúpenia navrhovateľky znížil o 24,23 € t. j. jeden úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia navrhovateľky spolu s režijným paušálom (16,60 € + 7,63 €). Toto zníženie uplatnených trov právneho zastúpenia navrhovateľky

odôvodňoval skutočnosťou, že v prebiehajúcich konaniach vedených na Okresnom súde Bratislava I (prvostupňový súd) pod sp. zn. 25C/96/2012, 7C/96/2012, 8C/91/2012, 11C/91/2012 ide o spory vyplývajúce z rovnakého skutkového základu, predkladané na základe dohody o právnom zastúpení.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca; jeho odvolanie smerovalo proti výroku, ktorým mu prvostupňový súd uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov právneho zastúpenia. Vo svojom odvolaní uviedol, že prax právneho zástupcu navrhovateľky pri uplatňovaní nároku svojich klientov na odškodnenie, ktorý v sebe zahŕňa jednotlivé náhrady, je taká, že nárok na odškodnenie, podaný na Ministerstvo spravodlivosti SR, podáva jednou žiadosťou a následne po uplynutí lehoty stanovenej za účelom predbežného prerokovania nároku ministerstvom, každú jednu náhradu uplatňuje na súde samostatnou žalobou, hoci tieto náhrady majú jeden právny aj skutkový základ - vychádzajú z aplikácie ust. § 23 ods. 1 zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii. Zdôraznil, že jednotlivými žalobami uplatňuje právny zástupca navrhovateľky nárok na náhrady, ktoré sú špecifikované dokonca pod jedným písmenom ust. § 23 ods. 1, a to pod písmenom c/. Ďalej uviedol, že predmet sporu v tomto súdnom konaní predstavuje sumu 6,09 €, upravenú na 2,16 € a trovy právneho zastúpenia za súdom priznané tri úkony právnej pomoci sú právnym zástupcom navrhovateľky vyčíslené sumou 72,87 €, čo je dvadsaťnásobok žalovanej istiny, pričom opätovne sú všetky tieto úkony účtované pri ďalších dielčích žalobách, vychádzajúcich z jednej a tej istej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na odškodnenie, s tými istými účastníkmi konania a na tom istom právnom podklade, vychádzajúc z rovnakých rozhodnutí, zrušujúcich rovnaké odsudzujúce súdne rozhodnutia. Odporca mal za to, že právny zástupca navrhovateľky pri uplatňovaní nároku na odškodnenie na súde nepostupuje s odbornou starostlivosťou a ním predložené vyúčtovanie trov právneho zastúpenia nevykazuje žiadne známky hospodárnosti poskytovania právnych služieb, a preto jeho konanie nemožno považovať za konanie, ktoré by bolo v súlade s dobrými mravmi. Odporca zastával názor, že postup navrhovateľky a jej právneho zástupcu je v rozpore so zásadou hospodárnosti a vyčíslované trovy nevykazujú znaky účelnosti. Okrem neúčelného a nevhodného postupu právneho zástupcu navrhovateľky pri uplatňovaní práva, poukázal odporca aj na neprimeranosť vyčíslených trov právneho zastúpenia k hodnote predmetu sporu. Na základe vyššie uvedených skutočností a v súlade s ust. § 150 ods. 1, 2, § 200ea O.s.p. odporca navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že navrhovateľka nemá nárok na náhradu trov konania.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu žiadala uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania vo výške 24,41 €. Úvodom písomného vyjadrenia konštatovala, že odvolanie odporcu nie je datované, pričom napadnuté uznesenie bolo odporcovi doručené dňa 18.04.2013 a súdu došlo odvolanie odporcu dňa 06.05.2013 t. j. osemnásť deň po doručení. Vo svojom vyjadrení argumentovala tým, že ak má niekto obdobné alebo rovnaké nároky ako navrhovateľka, tak je čisto súkromnou záležitosťou každého, či a ako sa bude svojich nárokov voči odporcovi domáhať. Pokiaľ niekto nechce podávať spoločnú žalobu so svojimi príbuznými, nemal by byť za to potrestaný tým, že musí hradiť náklady súdneho konania zo svojho, hoci bol vo svojom vlastnom spore úspešný. Majúc viaceré dôvody prečo podala dve samostatné žaloby (bližšie špecifikované v samotnom vyjadrení) navrhovateľka zdôraznila, že v tomto konkrétnom konaní by žiadnu žalobu nepodávala, pokiaľ by odporca riadne a včas splnil jej legitímne požiadavky. Zastávajúci názor, že postupovala najefektívnejším spôsobom, poukázala na to, že náklady konania predstavujú dvanásťnásobok a nie dvadsaťnásobok žalovanej istiny. Podľa navrhovateľky treba vziať do úvahy, že tieto náklady vyvolal plne odporca najprv svojou nečinnosťou a následne zmenami svojich stanovísk a celková čiastka 72,87 € nie je pre odporcu, ktorý disponuje miliardovým rozpočtom, nijak zdruvujúca. Naopak bolo by nespravodlivé, keby náklady súdneho konania musela niesť navrhovateľka, ktorá je dôchodkyňa a vzhľadom k svojmu veku a zdravotnému stavu si nemôže privyrábať. Navrhovateľka mala za to, že nemusí v danom vyjadrení podrobne vysvetľovať prečo priznanie náhrady nákladov bolo dôvodné, pretože podrobné vysvetlenie už urobil opakovane Krajský súd v Bratislave vo svojich uzneseniach 5Co/434/2012-24 zo dňa 28.09.2012, 5Co/492/2012-91 zo dňa 30.11.2012, 6Co/18/2013-42 zo dňa 28.02.2013, 5Co/213/2013-66 zo dňa 30.04.2013, 5Co/259/2013-34 zo dňa 30.04.2013.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov

konania, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania navrhovateľky je potrebné v zmysle § 220 O.s.p. zmeniť, nakoľko nie sú splnené podmienky ani na potvrdenie napadnutého výroku ani na jeho zrušenie.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 €, od toho okamihu ide o drobný spor; (pohľadávky nízkej hodnoty sú tie, ktoré neprevyšujú, resp. nedosiahnu, nepresiahnu hodnotu 1.000 €).

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Predmetné ustanovenie (§ 150 ods. 2 O.s.p.) je ustanovením s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá ponecháva na súde zváženie, či trovy konania sú voči uplatnenej pohľadávke neprimerané a čo vôbec pod neprimeranosťou treba rozumieť.

Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že súd prvého stupňa zastavil konanie z dôvodu, že navrhovateľka podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 19.03.2013, zobrala pred začatím prvého pojednávania vo veci samej svoj návrh vo zvyšnej časti v celom rozsahu späť (po pripustení zmeny petítu návrhu predmetom konania suma 2,16 €, pozn. odvolacieho súdu). Ako dôvod späťvzatia uviedla, že rozhodnutím zo dňa 08.03.2013, sp. zn. 20173/2012-1531/11, jej odporca priznal zvyšok žalovanej čiastky vo výške 2,16 €. Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľka vzala návrh na začatie konania v celom rozsahu späť pre správanie sa odporcu. Vzhľadom na skutkový stav veci a na skutočnosť, že odporca uspokojil nárok navrhovateľky až po podaní návrhu na súd, má odvolací súd za to, že návrh na začatie konania bol podaný dôvodne. Preto podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. vzniklo navrhovateľke právo na náhradu trov konania zo strany odporcu. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že navrhovateľke si uplatnila náhradu trov konania celkom vo výške 97,10 €. Zastávajúc názor, že predmetná právna vec naplňuje znaky drobného sporu podľa § 200ea O.s.p., prvostupňový súd uplatnené trovy právneho zastúpenia navrhovateľky znížil o jeden úkon právnej služby t. j. o sumu 24,33 €. Odvolací súd z nižšie popísaných dôvodov dospel k záveru, že nakoľko v prejednávanej veci ide o drobný spor (§ 200 ea ods. 1 O.s.p.) a uvedené trovy právneho zastúpenia sú voči pohľadávke, ktorú prevyšujú niekoľkonásobne, neprimerané, nesprávny bol postup súdu prvého stupňa, keď navrhovateľke, v hoc v zníženej výške ako bola uplatnená, náhradu trov právneho zastúpenia priznal a neaplikoval na vec ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p.

Za drobný spor v zmysle ust. § 150 ods. 2 O.s.p. je nutné považovať konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (§ 200ea ods. 1 O.s.p.), akým je nepochybne aj predmetné konanie, kde sa navrhovateľka domáhala zaplatenia istiny vo výške 2,16 € titulom nároku na odškodnenie. Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka si v prípade úspechu v konaní pred súdom prvého stupňa uplatňovala náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia za štyri úkony právnej služby á 16,60 € (prevzatie a príprava zastúpenia, návrh na začatie konanie, čiastočné späťvzatie návrhu na začatie konania, späťvzatie návrhu na začatie konania vo zvyšnej časti) + 3 x režijný paušál vo výške 7,63 € + 1 x režijný paušál vo výške 7,81 € t. j. spolu vo výške 97,10 €. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že navrhovateľkou uplatnená výška náhrady trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia (97,10 €) zjavne prekračuje výšku uplatňovaného peňažného plnenia (2,16 €). Rovnako tak výška náhrady trov konania priznaná súdom prvého stupňa napadnutým rozhodnutím (72,87 €) celkom zjavne a značne prekračuje výšku uplatňovaného peňažného plnenia (2,16 €).

Ako bolo už vyššie uvedené, súhrnná suma trov konania (pred súdom prvého stupňa) by inak prevyšovala výšku samotnej uplatňovanej pohľadávky (pričom ide o tzv. drobný spor, § 200ea O.s.p.), a podľa názoru odvolacieho súdu, už len z toho dôvodu, že trovy konania by boli vyššie ako pohľadávka, možno v súdnej právnej veci trovy konania označiť voči pohľadávke za neprimerané. Z dikcie ust. § 150 ods. 2 O.s.p. plynie podmienka neprimeranosti trov voči pohľadávke v drobnom spore a takáto situácia nastáva zjavne vtedy, pokiaľ trovy konania v úhrne dosahujú vyššiu sumu než samotná uplatňovaná

pohľadávka. Neprimeranosťou však nemožno rozumieť iba zjavný nepomer medzi výškou uplatňovanej drobnej pohľadávky a výškou trov konania, ale vôbec aj vznik trov konania, ktorých vznik vo vzťahu k jednoduchosti sporu je ako taký neprimeraný.

Podľa názoru odvolacieho súdu sú v prejednáwanej veci splnené zákonné podmienky pre postup v zmysle ust. § 150 ods. 2 O.s.p.: konanie sa týka tzv. drobného sporu a trovy konania sú voči nej neprimerané. Nepriznaním náhrady trov konania navrhovateľke na základe ust. § 150 ods. 2 O.s.p. nemožno vnímať ako odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom, keď aplikovaním citovaného ustanovenia zákona súd len využil platnú právnu úpravu.

Z uvedených dôvodov sú odvolacie námietky odporcu uplatnené v jeho odvolaní podľa názoru odvolacieho súdu právne významné a spôsobilé spochybníť správnosť uznesenia súdu prvého stupňa v napadnutej časti.

Pokiaľ ide o tvrdenie navrhovateľky uplatnené v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu, že odvolanie odporcu je podané oneskorene t. j. po uplynutí pätnásťdňovej odvolacej lehoty, odvolací súd uvádza, že napadnuté uznesenie bolo odporcovi doručené dňa 18.04.2013 (doručenka pripojená na č. l. 20 spisu), pričom odvolanie odporcu bolo síce doručené prvostupňovému súdu dňa 06.05.2013, avšak podané na poštovú prepravu bolo 02.05.2013 (obálka pripojená na č. l. 31 spisu). Z uvedeného je bez akýchkoľvek pochybností teda zrejmé, že odporca podal odvolanie včas t.j. v zákonnej lehote pätnásť dní od doručenia rozhodnutia, voči ktorému smeruje.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní úspešnému odporcovi ich náhradu nepriznal, nakoľko v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. absentoval návrh na ich priznanie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.